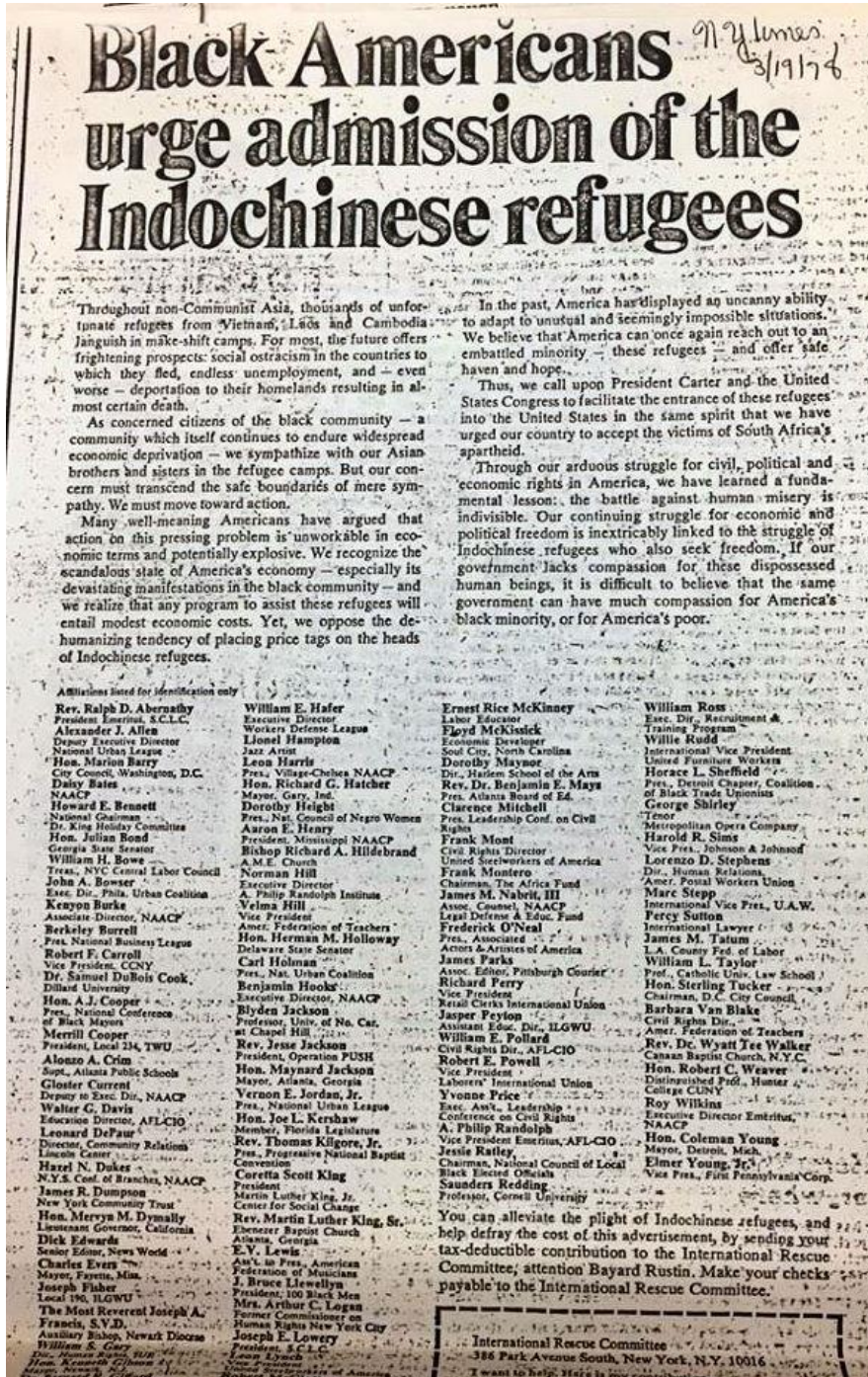

Người Da Đen Kêu Gọi Chính Quyền Nhận Người Tị Nạn Cộng Sản Vào Mỹ

Ian Bui dịch

Sau đây là bản dịch lá thư cật đắng trên báo New York Times ngày 19/3/1978, do một nhóm người Mỹ da đen đồng ký tên. Họ là những nhân vật thành danh trong nhiều lãnh vực, từ giáo dục đến kinh tế cũng như chính trị. Nguồn: TNYT. Từ các quốc gia cộng sản hàng trăm ngàn người tị nạn bất hạnh của Việt Nam, Lào và Cam Bốt đang trốn chạy và sống lầy lắt trong các trại tị nạn. Đa số phải đối mặt một tương lai đáng sợ: bị hắt hủi nơi họ đang tạm trú, không tìm được công ăn việc làm, và — tệ hại hơn nữa — bị đuổi trở về nguyên quán và có thể mất mạng.

Chúng tôi, những công dân trong cộng đồng da đen — một cộng đồng mà bản thân vẫn còn đang phải chịu đựng nhiều sự bất công kinh tế — rất quan tâm và đồng cảm với người anh em Á Châu trong trại tị nạn. Nhưng mỗi quan tâm này cần vượt qua biên giới của sự đồng cảm. Chúng ta cần đi đến hành động. Nhiều người Mỹ, tuy có lòng tốt, lý luận rằng hành động trong trường hợp này không khả dĩ về mặt kinh tế và có thể nổ ra xung đột. Chúng tôi nhận thức rất rõ tình hình kinh tế không mấy sáng sủa hiện nay ở Mỹ — nhất là trong cộng đồng da đen của mình — và chúng tôi cũng hiểu là bất cứ chương trình giúp đỡ người tị nạn nào cũng sẽ có cái giá phải trả dù khiêm tốn. Nhưng chúng tôi cực lực phản đối tâm lý treo bảng giá lên đầu những người tị nạn Đông Dương.

Trong quá khứ, Hoa Kỳ đã từng chứng tỏ chúng ta có khả năng thích nghi và đối phó với những hoàn cảnh bất thường tưởng chừng bất khả. Chúng tôi tin rằng người dân Mỹ đủ sức một lần nữa đang tay cứu vớt một cộng đồng thiếu số — những người tị nạn — để giúp họ an cư và tạo cho họ niềm hy vọng.

Vì thế, chúng tôi khẩn thiết yêu cầu Tổng thống Jimmy Carter và Quốc Hội hãy tìm cách mở cửa cho những người tị nạn này vào nước Mỹ, trong tinh thần tương trợ mà trước đây chúng tôi đã kêu gọi quý vị chấp nhận nạn nhân của chế độ phân chủng ở Nam Phi.

Qua bao cuộc đấu tranh gian khổ cho quyền bình đẳng dân sự, chính trị cũng như kinh tế trên đất nước này, chúng tôi rút ra được một bài học cơ bản: Cuộc

đấu tranh cho quyền tự do kinh tế và chính trị của mình đi liền với việc đi tìm tự do của người tị nạn

Đông Dương. Nếu chính phủ Hoa Kỳ không thể hiện được lòng trắc ẩn đối với những con người bất hạnh ấy thì vô cùng khó để tin rằng chính quyền này có thể quan tâm đến người thiểu số da đen hay người nghèo tại Mỹ.

Quý vị có thể đóng góp cho chương trình cứu trợ người tị nạn Đông Dương, và giúp trả chi phí cho lá thư này, bằng cách gửi tiền (được trừ thuế) đến tổ chức International Rescue Committee tại địa chỉ ...

--